

बर्गद्रिष्टि

Bargadristi Weekly

साप्ताहिक

वर्ष ८ अंक १० पूर्णाङ्क ३४३

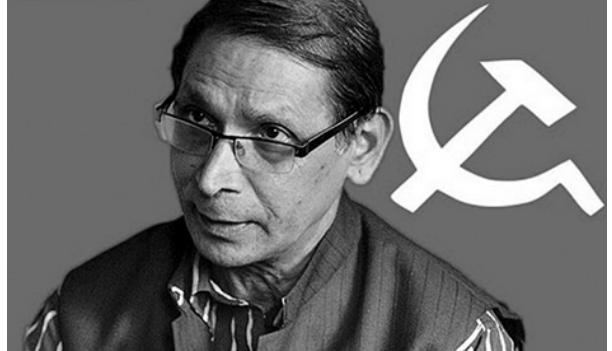
२०८० भदौ १८ गते सोमबार

Monday 4, Sept. 2023

पृष्ठ ८

मूल्य रु. १०-

राष्ट्रिय स्वाधीनताको आन्दोलनमा क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपाल

क । ठ म । ड । ।
नेपालको राष्ट्रिय स्वाधीनतामाथि अमेरिकी साम्राज्यवाद र भारतीय विस्तारवादाट मात्र होइन 'असल' मानिएको उत्तरी छिमेको चीनबाट पनि खतरा छ भने कुरा चीनले हालै जारी गरेको नयाँ नक्सामा प्रयोग गरेको नेपालको बच्चे नक्सा प्रयोगले स्पष्ट पारेको छ। 'देशको दील हुँदैन, स्वार्थ मात्र हुँच' भने कुरालाई चीनको पछिल्लो कदमले अभ राम्रोसँग स्पष्ट पारेको छ। नेपालमा भूराजनीतिक संकटसँगै नेपालको राष्ट्रिय स्वाधीनतामाथि थप संकट पैदा हुँदै जाने स्पष्ट छनक चीनले पनि दिएको छ। आगामी दिन नेपालका लागि सुखद र प्रिय हुन्ने छैनन् भने कुरा नेपालमा अमेरिका, चीन र भारतीय स्वार्थको टक्कावादाट स्पष्ट रूपमा बुझ्न सकिन्छ। देशको स्वाधीनताको

रक्षाको प्रस्तुति आगामी दिनमा अभ पेचिलो बन्ने देखिएको छ। र, राष्ट्रिय स्वाधीनताको रक्षा नै नेपाली राजनीतिको प्रमुख मुद्दा बन्ने छ। देशको स्वाधीनता र जनताको स्वतन्त्रता (मुक्ति)का लागि सच्चा देशभक्त, वामपक्षी र कम्युनिस्ट क्रान्तिकारीहरू एकजुट भएर राष्ट्रिय प्रतिरोध संघर्ष लड्नुपर्ने आवश्यकता टडकारो

बनेर गएको छ।
नेपाली स्वाधीनतामाथि अमेरिकी हस्तक्षेप
नेपालको स्वाधीनतामाथि अमेरिकी हस्तक्षेपको चुनौती नै प्रमुख चुनौतीको रूपमा देखिएको छ यतिबेला। अमेरिकाको दबाव र प्रभावमा परेर आम नेपाली जनता, देशभक्त, वामपक्षी तथा कम्युनिस्ट क्रान्तिकारीहरूको

व्यापक विरोधका बाबजुद नेपालका संसदवादी दलहरूले 'राष्ट्रियता' भनिएको एमसीसी सम्भूति सदनबाट पास गरे। एमसीसीको विरोध गर्ने माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष प्रचण्डले कथित १२ बुँदै एकतर्फी व्याख्यातमक घोषणालाई आफ्नो मुख छोपे टालो बनाए, आत्मरति लिए। तर त्यो १२ बुँदै व्याख्यातमक घोषणालाई अमेरिकाले मान्यता दिएन। रूप पक्षमा जसले जे जस्तो कुरा गरे पनि सारातः एमसीसी परियोजना भनेको अमेरिकाको साम्राज्यवादी मिसनमा आधारित रहेको छ। आन्तरिक रूपमा नेपाललाई उपनिवेश बनाउने र बाह्य रूपमा चीन र भारतलाई 'वाच एड कन्ट्रोल' गर्ने रणनीति यस परियोजनामा अन्तर्निहित रहेको छ। आफ्लालाई आर्थिक, सामरिक लागत सबै क्षेत्रबाट

उछेनेर विश्वको महाशाक्ति राष्ट्र बने दौडमा रहेको चीनलाई रोक्ने, विभाजन, विघटन पैदा गराउने र एकदमै कमजोर बनाउने अमेरिकाको मुख्य उद्देश्य रहेको छ। अमेरिकाले चीनलाई 'मुख्य दुम्हन' राष्ट्र घोषणा गरिसकेको छ। चीनको तिब्बतसँग सिमा नेपालली भूमि, यहाँको कच्चा पदार्थ र मानवीय स्रोत साधनसमेतको दुरुप्योग गरी चीनका विरुद्ध जमिनी युद्ध लड्ने उद्देश्य समेत राखेर अमेरिका एमसीसी मार्फत नेपालमा आफ्नो सधन सैन्य उपस्थिति स्थापित गर्ने चाहन्छ।

रूप पक्षमा विद्युत् प्रसारण लाइन र सडक नियन्यसम्बन्धी विकास आयोजना देखिए, पनि सारातः खतरनाक अमेरिकाको साम्राज्यवादी मिसन अन्तर्निहित रहेको छ। यो कुरा विस्तारै त्रै ५ म श : बाँकी ५ येजमा

एमसीसीमार्फत नेपालमाथि अमेरिकी हस्तक्षेप

□ खगेश्वर भण्डारी

एमसीसी परियोजना मार्फत अमेरिकी हस्तक्षेपको चित्र सन्देश।

राष्ट्रियता एमसीसीको कार्यान्वयन होइन पूर्ण रूपमा खारेजी गर्नुको विकल्प छैन : नेता दुःखी

□ दोष के सी/इश्वरी प्रसाद ठेरै

तुलसीपुर। क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपालका केन्द्रीय सचिवालय सदस्य हिरामणि दुःखीले नेपाल बैदेशिक चक्रव्युहमा फरिसकेको हुँदा नेपाल मुक्त गर्न स्वाभिमानी नेपालीहरू एक पटक एकजुट भएर जुरुक्क उत्तरान्ते र यी दलालहरूलाई लाखेर देशलाई स्वाधीन बनाउन अहिलेको आवश्यकता रहेको बताएका थिए।

सभालाई सम्बोधन गर्दै पार्टीका केन्द्रीय सचिवालय सदस्य हिरामणि दुःखीले गत वर्ष यी दलालहरूले राष्ट्रियता एमसीसी कार्यान्वयन तर्फ अगाडि बढाएको हुँदा यसलाई तत्काल रोकनका लागि जनदबाब दिन अधिबोहरी सुजाना गर्न जनताका

माफ एक महिने अभियान लागे समेत बताएका थिए। यस गाउँ बस्तीहरूमा पार्टी गएको अभियानमा बाँकी ५ येजमा

□ अनु निरौला

काठमाडौं। मोहन वैद्य किरण नेतृत्वको क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपाल, नेत्रविक्रम चन्द्र विप्लव नेतृत्वको नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी,

क्रान्तिकारी युवा संगठन नेपालको बर्दिया जिल्ला भेला भव्यताका साथ सम्पन्न

बर्दिया। क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालको सहायक संगठन क्रान्तिकारी युवा संगठन नेपालको बर्दिया जिल्ला भेला भव्यताका साथ सम्पन्न।

भेलाको अध्यक्षता जगदिस थार्स्ले गरेका थिए भने प्रमुख अर्थात् केन्द्रीय सचिवालय सदस्य तथा दून प्रदेश सह-संयोजक र बाँके वर्दिया कमान झन्चार्ज दिपक शाहीले गरेका थिए।

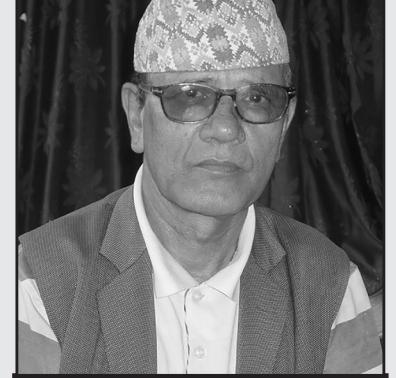
प्रमुख अर्थात् केन्द्रीय सचिवालय सम्बोधन गर्दै

एमसीसी, आइपिएस र नेपाली राष्ट्रिय स्वाधीनता

यतिबेला नेपालमा मिलेनियम च्यालेज्ज कम्याक्ट अर्थात् एमसीसी मार्फत अमेरिकी सरकारले प्रदान गर्ने भनिएको ५० कोरोड अमेरिकी डलरको अर्थात् सहायता नेपालले स्वीकार गर्न हुँच कि हुँदैन भन्ने विषयमा नेपाली जनताको विभाजित भएको छ। विभिन्न पार्टीहरूका बीचमा मात्र होइन, सत्ताधारी पार्टी नेकपारित्र पनि स्पष्ट तीन धार देखिएका छन्। सत्ताधारी पार्टीको कट्रपन्थी हिस्सा एमसीसीलाई जसरी पनि अनुमोदन गर्ने पक्षमा छ भने त्यसको विपक्षी हिस्सा एमसीसीका कतिपय प्रावधान नेपालको राष्ट्रिय हित विपरीत हुनाले त्यसलाई अनुमोदन गर्न नहुने अडानमा छ। नेकपाको स्थायी समिति बैठकमा यो अन्तरविवाद सतहमा आएपछि हिन्दू-प्रशान्त रणनीति अर्थात् आइपिएसको अंश हो कि होइन भन्नेबारे अमेरिकासंग सोधने र अमेरिकाले आइपिएसको अंश होइन भन्ने जवाफ दियो भने त्यसलाई संसदबाट

नक्सा सच्चाई नेपालको सार्वभौमिकताको सम्मान गर्न चीन सरकारलाई क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीको आग्रह

काठमाडौं। क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपालले चीन सरकारले हालै जारी गरेको नयाँ नक्सा राखिएको एक प्रेस वक्तव्य जारी गर्दै पार्टीको गम्भीर ध्यानाकरण भएको जानाएको छ। र, चीन सरकारलाई उक्त नक्सा सच्चाई नेपालको सार्वभौमिकता तथा भौगोलिक अखण्डताको सम्मान गर्न हार्दिक अनुरोध समेत गरेको छ। वक्तव्यमा जनगणन्त्र बाँकी ५ येजमा

● इन्द्रमोहन सिदेल ●

निकाल्नु पर्ने मात्र त्यसे नगरी अमेरिकासंग सोधेर निर्णय लिने जुन हास्यास्पद तर्क गरिएको छ त्यसैने यो राष्ट्रियता संभौतालाई अनुमोदन गराउने घट्यन्त्र बाँकी ५ येजमा

सम्पादकीय

राष्ट्रिय प्रतिरोध संघर्षको खाँचो

आर्थिक हिसाबले विश्वको पहिलो (अमेरिका), दोस्रो (चीन) र पाँचौ (भारत) र सामरिक हिसाबले विश्वको पहिलो (अमेरिका), तेस्रो (चीन) र चौथो (भारत)का आपसी स्वार्थहरू नेपाली भूमिका टकराइरहेका छन् । विश्व एक ध्रुवीय विश्वव्यवस्थाबाट बहुध्रुवीय विश्वव्यवस्थातर्फ उन्मुख हुँदै गर्दा अमेरिका आफ्मो वर्चस्व कायम राख्न सैन्य शक्तिका हिसाबले प्रतिस्पर्धी मुलुक रस्स र आर्थिक हिसाबले चीनसँग युद्धरत रहेको छ । रस्सका विरुद्ध युक्तेनामार्फत युद्ध लडिरहेको अमेरिकाले चीनका विरुद्ध लामो समयदेखि व्यापार युद्ध, शितयुद्ध गर्दै आएको छ । रस्स र चीनसँगको दुश्मनीबाट अमेरिकाले ठूलै मूल्य चुकाउनु पर्ने अवस्था आइरहेको छ । रस्स र चीनसँग लाइन नेटोले नपुगेर उसले अकस र क्वाड लगायत अन्य सैन्य गठबन्धन गर्दै आएको छ ।

चीनलाई धेरा हाल्ने, विभाजन गर्ने, कमजोर तुल्याउनका निम्नि अमेरिकाले आफ्नो ६० प्रतिशतभन्दा बढी रक्षा बजेट हिन्द प्रशान्त सैन्य रणनीतिको विकासमा लगानी गरेको छ । हिन्द प्रशान्त सैन्य रणनीतिको अंग बनाएर नै यस क्षेत्रका देशहरूलाई आर्थिक तथा सैन्य सहयोगहरू गर्दै आएको छ । नेपालमा पनि मिलेनियम च्यालेन्ज कपेरिशन ९५मीसीसी० सम्झौतामार्फत अमेरिकाले आफ्नो रणनीतिक उपस्थितिलाई बलियो गरी स्थापित गर्न खोजिरहेको छ । अमेरिकाले दबाब दिएर नेपालको संसदबाट एमसीसी सम्झौता पास गराएपछि अब यहाँका संसदवादी पार्टीहरूलाई पुनः दबाब दिएर एसपीपी सम्झौता पनि लागू गराउने प्रयास गरिरहेको छ ।

नेपालको कञ्च्चा पदार्थ तथा प्राकृतिक सम्पदा
र मानवीय स्रोतसाधनमा समेत अमेरिकाले आफ्नो
एकाधिकार स्थापित गरेर मुख्यतः चीन र क्रमशः भारतलाई
'वाच एण्ड कन्ट्रोल' गर्ने रणनीतिक लक्ष्य हासिल गर्ने
उसले ऐम्सीसीलाई माध्यम बनाएको छ । अमेरिकाको
मुख्य अभियंत्र भनेको नेपालमा अमेरिकी सेनाको "सैन्य
क्याम्प" स्थापना गर्ने हो । किन कि उसले यसअधिकै नै
भनिसकेको छ कि ऐम्सीसी परियोजना अनुदान होइन
लगानी हो, यो आइपिएसको अंग हो । २०१७ मा ऐम्सीसी
सम्झौता भएपछि २०१९ मा नेपाली सेनाको नेतृत्वलाई
औपचारिक रूपमा पत्र लेख्न लगाएर नेपाललाई ऐसपीपी
सम्झौता गरिसकेको छ । त्यही ऐसपीपी सम्झौता अनुसार
नै नेपाली सेनाले अमेरिकाको आइपिएस सैन्य कमाण्डले
आयोजना गर्ने तालिम तथा सम्मेलनहरू, बैठकमा नियमित
रूपमा भाग लिदै आएको छ । आइपिएस सैन्य कमाण्डले
अक्टोबरमा भारतमा गर्ने 'चिफ डिफेन्स कन्फरेन्स'मा
नेपालका प्रधानसेनापति प्रभूराम शर्माले भाग लिदैछन् ।

राजनीतिक नेतृत्व र सैन्य नेतृत्वलाई दबाब र प्रभावमा पारेर अमेरिकाले नैपाललाई 'इन्डो-अमेरिकन अप्रेला' मा राख्ने र उपनिवेश राष्ट्रको रूपमा प्रयोग गर्ने रणनीति बनाइरहेको छ र त्यसको आर्थिक र सैन्य आधार निर्माण गरिसकेको छ । अब यो देशको स्वाधीनता, सार्वभौमिकता र क्षेत्रीय अखण्डताको रक्षा गर्ने हो भने एमसीसी परियोजना सम्झौताको खारेजी हुन/गर्न जरुरी छ । यो देशका सच्चा देशभक्त र सच्चा कम्युनिस्ट क्रान्तिकारी शक्तिहरूले 'राष्ट्रिय प्रतिरोध संघर्ष'लाई सशक्त र व्यापक नवनाउने हो भने नैपालको सिंगो अस्तित्व विश्वमानचित्रबाट सँधैका लागि नामेट हुन सकछ । अमेरिका जुन देशभित्र प्रवेश गरेको छ, त्यो देशलाई तहन नहस बनाएर छाडिदिएको छ-पछिल्ला उदाहारण सिरिया र अफगानिस्तानलाई हेरे पूछ ।

तसर्थ, नेपाल पनि हरेक दृष्टिकाट तहस नहस बनाउने खेल चलिरहेकै छ । निजीकरण, उदारीकरण र बजारिकरणले नेपाल प्राकृतिक रूपमा सम्पन्न भएर पनि आज भिखमंगा देशमा परिणत भएको छ । प्रचुर र अपार सम्भावना भएको देशका आम युवाहरूले देशभित्र भविष्य नै नदेख्ने स्थितिमा मुलुकलाई यिनै दलाल शासक र व्यवस्थाले पुऱ्याएको छ । नेपाल त केवल सस्तो श्रम र कच्चा पदार्थ उत्पादन गर्ने देश मात्रै बन्न पुगेको छ । अब यो देश पनि थाहै नपाई उपनिवेश बनिसकेको छ । अब देशको स्वाधीनता, सार्वभौमिकता र भौगोलिक अखण्डतालाई कायम राख्न दूलै राष्ट्रिय प्रतिरोध युद्धको खाँचो पर्न सकछ । त्यतसर्फ आम देशकै, वामपन्थी, लोकतान्त्रिक र सच्चा कम्युनिस्ट क्रान्तिकारीहरूले गम्भीर भएर सुविचारित रूपमा प्रतिरोध संघर्षलाई अगाडि बढाउन जरुरी छ ।

परिवर्तनको सम्बाहक

WELCOME मूलबाटो WELCOME

सत्यतया निष्पक्ष खबर तथा

www.moolhato.com

माओवादी केन्द्रको समस्या एकातिर, अभियान अकातिर

● डा.केशव देवकोटा ●

०६३ को परिवर्तनपछि माओवादी केन्द्र कहिले कांग्रेस र कहिले एमालेमा पस्दापस्दै अधिकांश समय बर्बाद भयोभने कतिपय नेता तथा कार्यकर्ताहरु उत्तै बसे । एमाले र माओवादी केन्द्रबीच एकता गरेर शक्तिशाली नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा) गठन गरियो । सो पार्टी गठन भएको तीनवर्ष नपुग्दै बिवाद चर्को भयो । २०७९ फागुन २३ गते अदालतको एक फैसलालाई बहाना बनाएर फेरी एमाले र माओवादी केन्द्र अलग भए । माओवादी केन्द्रले एमालेसँग पार्टी एकतागर्दा माओवाद परित्याग गरेको थियो । तर त्यसबाट अलग भएपछि पनि फेरी त्यसलाई अपनाए/नअपनाएको कुनै स्पष्ट गरेको छैन । सो पार्टीका कतिपय नेताहरुले हामी नाममा कम्युनिष्ट भाषणनि कम्युनिष्टजस्ता भएनाँ भनेको सनिन थालेको छ ।

र गगन थापाहरूले त बर्तमान सरकारको खुलेर बिरोध गरेका छन् । नेपाली कांग्रेसका महामन्त्री गगन थापाले गत शनिवारमात्र पनि भापाको एक कार्यक्रममा जनतामा दूल्हो छटपटी र आक्रोश बढिरहेको बताउनु भएको थियो । उहाँले खुलैर सबैजसो राजनीतिक दलको नेतृत्वले गलत क्रियाकलापर्याप्त समाजले आत्मविश्वास गुमाएको टिप्पणी पनि गर्नुभयो । गत शनिवारमै रूपन्देहीको बुट्टवलमा एमालेका नेताहरूले बर्तमान सरकार र मुख्य त प्रधानमन्त्री दाहालको कटु आलोचना गरेको देखियो । समाजवादी मोर्चामार्फत माओवादी केन्द्रसँग सहकार्यमा रहेको नेत्रविक्रम चन्द नेतृत्वको नेकपाले एमसीसी प्रकरणका कारण मोर्चा परित्यागार्न सम्मको कुरा उठाउन थालेको छ । क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टी नेपालले बर्तमान सरकारका गतिविधिमाथि कटु आलोचनार्थै देशभर आन्दोलन सञ्चालन गरेको छ । यस्तो अवस्थामा माओवादी केन्द्रको नेतृत्वले गत १६ गते शनिवारबाट तीन महिने पार्टी रूपान्तरण अभियान सञ्चालन गरेको छ । जुन अभियानमा परिचालित हुने पार्टीका पदाधिकारी, नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई पार्टीको सिद्धान्त र विचारको नभएर सरकारले देशमा भ्रष्टाचार उन्मूलन गरेको र मुसासन कायम गरेको प्रचारागर्ने घ्याण्डेट दिइएको छ । माओवादी केन्द्रका सत्तापा रहेका कितिपय नेताहरूले तीन महिने अभियानबाट माओवादी केन्द्र शक्तिशाली बन्ने दाबीगरेका छन् । उनीहरूले आगामी मौसिरमा हुने विधान सम्मेलन र त्यसपछि हुने विशेष महाधिवेशनबाट आफ्नो पार्टी शक्तिशाली बने ठोकुवा पनि गरेका छन् । व्यवस्था परिवर्तनको लडाई माओवादीले गरेकाले सामाजिक तथा आर्थिक रूपान्तरण पनि माओवादीतैने गर्ने पनि उनीहरूको दाबि देखिएको छ । राष्ट्रिय कार्यभारमा राष्ट्रिय स्वाधिनता, अखण्डता र राष्ट्रिय सुरक्षालाई बलियो बनाउने, संघर्षपछि प्राप्त उपलब्धीको रक्खागर्ने, सामाजिक-आर्थिक रूपान्तरण गर्ने, नागरिकको जीवनमा देखिनेगरी परिवर्तनगर्ने, देशमै श्रम र रोजगारीको सुनिश्चितगर्ने, शान्ति प्रक्रियालाई पूर्यागर्ने र समाजवादीको आधार तयारारी समाजवादी नेपालको निर्माण गर्नेभन्दै भाषण गरेको पनि देखिएको छ । तीन महिने अभियानको उद्योगान्दा पनि माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष तथा प्रधानमन्त्री दाहालले पार्टीको

बिचार र संगठनकाबरेमा खासै संभन्ना गरेको देखिएन । उहाँले आफूहरू सत्ता र शक्तिमा आएपछि जतातै हराभरा भएको, हरियालीले छाएको र मुशासन बढेर रामराज्य नजिक पुमलागेको चर्चा गर्नुभएको देखियो । बर्तमान सरकारका कमी कमजोरी औल्याउने र पार्टीमा सही बिचार र चुस्त संगठनको कुरागर्नेहरूलाई प्रतिगामीको संज्ञा दिइएको छ । माओवादी केन्द्रको पछिल्लो केन्द्रीय समितिको बैठकले 'जनतासँग माओवादी विशेष रूपान्तरण अभियान' निर्णय गरेपनि त्यसअघि समाजवादी मोर्चाको देशब्यापि अभियान सञ्चालन गरियो । जसमा मोर्चामा सामेल घटकहरूकै बीचमा एकातिर आपसी आशंका र असन्तोषहरू ब्यक्त भएका थिएभने अर्कातिर माओवादी केन्द्रकातर्फाट बोल्ने नेताहरूलाई पनि पार्टीको भन्दा सरकारको गुनगानमै बढी समय खर्च भएको थियो । जसले नेताहरूलाई पार्टीको प्रचारका लागि होकिसमाजवादी मोर्चा र सरकारको प्रचारका लागि हो ? भन्ने भ्रमको सिर्जना भएको छ ।

गत साउनको १७ देखि २१ गतेसम्म काठमाडौंको कमलादीमा बसेको सो पार्टीको बैठकमा पनि पार्टीको विधि र पद्धतिको कुरा उठेको थियो । नेतृत्वले नेताहरूलाई विधि र पद्धतिअनुसार चल्न नदिएको भन्ने लगायतका कुराहरू पनि उठे । तीन महिने अभियानमा पनि ति कुराहरू उठेनेवाला छन् । तर त्यसको कस्ते उत्तर दिने ? अध्यक्ष तथा प्रधानमन्त्री दाहालले सो बैठकमा पार्टीलाई चुस्त/दुरुस्त बनाउन कडा कदम चाल्ने घोषणा गर्नुभएको थियो । तर सो बैठकको समापनपछि अध्यक्ष दाहालले आफूनो पार्टीविरुद्ध धेराबन्दी भझरहेको बताउन थाल्नुभएको छ । उहाँ आफैले माओवादी केन्द्र पार्टी र नेतृत्वमाथि धेराबन्दी भझरहेको तथा नेताहरूलाई जेलसमेत हाल्ने कुरा भझरहेकोभन्दै आश्चर्य लादो अभिव्यक्ति दिन थाल्नुभएको छ । माओवादी केन्द्रले यसअघि गत माघमा भएको स्थायी समितिको बैठकपछि चैतसम्म दुई महिने पार्टी सुदृढिकरण अभियान सञ्चालन गरेको भनिएको थियो । फागुन र चैत महिना पार्टी संगठन तथा जनसम्बन्ध सुदृढ अभियान चलाउने भनिएपनि त्यो सञ्चालननै हुन सकेन । अभियान अन्तर्गत पार्टीका पदाधिकारीसहित केन्द्रीय सदस्य

जनताको घरमा पुगेर पार्टी निर्माणमा लाने बताइएको थियो । पार्टी र सरकारलाई जोडेर जनताको समस्या समाधानमा केन्द्रित हुने भनिए पनि नेताहरूले जनतासम्म पुन चासो देखाएन् । ०७८ को पुस ११ देखि १८ गतेसम्म काठमाडौंमा माओवादी केन्द्रको आठौं राष्ट्रिय महाधिवेशन भएको थियो । महाधिवेशनले देशमा जनयुद्ध, जनआन्दोलन र शान्ति प्रक्रियाको बिशिष्ट र ऐतिहासिक जिम्मेवारी सम्पन्नगर्ने उर्जा पैदागरेको भनिएको थियो । आठौं महाधिवेशनमा प्रस्तुत दस्तावेज र त्यातिबेला भएका बहसमा उठेका कुराहरू पनि महाधिवेशन सकिएको भोलिपल्टैबाट हराएका थिए ।

०६३ को परिवर्तनपछि माओवादी केन्द्र कहिले कांग्रेस र कहिले एमालेमा पस्दापस्दै अधिकांश समय बर्बाद भयोभने कतिपय नेता तथा कार्यकर्ताहरू उतै बसे । एमाले र माओवादी केन्द्रबीच एकता गरेर शक्तिशाली नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा) गठन गरियो । सो पार्टी गठन भएको तीनवर्ष नपुँदै बिवाद चर्को भयो । २०७७ कागुन २३ गते अदालतको एक फैसलालाई बहाना बनाएर फेरी एमाले र माओवादी केन्द्र अलग भए । माओवादी केन्द्रले एमालेसँग पार्टी एकतागर्दा माओवाद परित्याग गरेको थियो । तर त्यसबाट अलग भएपछि पनि फेरी त्यसलाई अपनाए/नअपनाएको कुनै स्पष्ट गरेको छैन । सो पार्टीका कतिपय नेताहरूले नै हामी नाममा कम्युनिष्ट भएपनि कम्युनिष्टजस्ता भएन्नै भनेको सुनिन थालेको छ । नेताहरूको बुरुजाकरण भएको कुरा पनि उठेको छ । माओवादी केन्द्र चुनावदेखि चुनावसम्म, मन्त्रीदेखि मन्त्रीसम्म र सांसददेखि सांसदसम्म मात्रै जाने पार्टी बनेको कुरा पनि उठेको छ । आज पनि पार्टीको नाम माओवादी केन्द्र छ । तर नीति तथा कार्यक्रममा नेपाली कांग्रेसको सिको भैरहेको छ । नेपाली कांग्रेस र जसपाजस्ता पार्टी मित्र र क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टीलगायतका कम्युनिष्ट पार्टीहरू मुख्य दुश्मनजस्ता भएका छन् । समाजवादी मोर्चामार्फत नयाँ एमालेका रूपमा गठन भएको एकीकृत समाजवादी लगायतका पार्टीहरूसँग सहकार्य भएको छ । यसरी माओवादी केन्द्रका समस्या एकातिर र तीन महिने अभियान अर्कातिर भएको देखिएको छ । यो अभियान राष्ट्रिय राजनीतिमा भ्रम सिर्जनागर्ने र समय लम्ब्याउने कुरा मात्र हुने देखिएको छ ।

मोरड जिल्ला मिकलाजुड गाउँपालिका बैठक सम्पन्न

सेप्टेम्बर के दो तीन दिन अंतराल सहित आयोजित किए गए।

राशन कटूलका नतृत्वमा २५ सदस्य गाउ सगठन सामात निवाचत

मोरड । क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टी मोरड जिल्लाको मिकलाजुङ गाउँपालिकाको बैठक सम्पन्न भएको छ । शुक्रबार उक्त गाउँपालिका स्थित मध्यमल्ला चौकमा क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टीले बैठक तथा प्रशिक्षण गर्दै रोशन कट्टेलोको नेतृत्वमा २५ सदस्य गाउँ संगठन समिति निर्वाचित गरेको हो ।

तथा मोरड जिल्ला इन्चार्ज विमल निरौलाले
दलाल पुँजीवादी संसदीय व्यवस्थाको अन्त्य
भए मात्र देशले निकास पाउने बताएका छन् ।
मजदुर, किसान, सुकुम्भासी, दलित, महिला र
उत्पीडित वर्ग र उत्पीडित जातिहरूले आफ्नो
राज्यसत्ता स्थापना गर्नका लागि एकजुट भए
ऋग्निमा सहभागी हुन निरौलाले आग्रह गरे ।
यो व्यावस्थाको अन्त्य गरेर नयाँ जनवादी राज्य
चालाउन समर्पण घोषित गरिएको बताए

आधारभूत अधिकार पाउने भनाई राख्दै नव
निर्वाचित संगठन समितिलाई नयाँ जनवादी
सत्ता प्राप्त गर्ने संकल्प सहित अगाडि बदल
शुभकामना दिए ।

बैठकमा पार्टीका केन्द्रिय सदस्य तथा
मोरड जिल्ला संयोजक बादलले जनयुद्धले
उठाएका वर्गीय, जातिय, लैगिक तथा
क्षेत्रीय समस्याहरू अहिले पनि कायमै
पर्नेसँगै री पापापा पापापा पार्टी नार्पै

एमसीसीका विरुद्ध सुखेतमा चार पार्टीको संयुक्त विरोध प्रदर्शन सम्पन्न

काठमाडौं। किरण नेतृत्वको क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपाल, विस्तर नेतृत्वको नेकपा, आहुति नेतृत्वको वैज्ञानिक समाजवादी कम्युनिस्ट पार्टीको संयुक्त आयोजनामा एमसीसी कार्यान्वयन विरुद्धको देशव्यापी प्रदर्शन अन्तर्गत ६ नम्बर प्रदेशको सदरमुकाम सुखेत विरेन्द्रनगरमा पनि विरोध प्रदर्शन भएको छ।

मञ्जलगढी चोकबाट शुरु भएको विरोध र्याती मुख्य बजार हुँदै पिपल चौतरीमा पुगेर कोणसभामा परिणात भएको थियो। एम सी सी सम्झौता खारेजीका

लागि नाराबाजी गर्दै ४ पार्टीका नेता कार्यकर्ता र जनता सहितको सानदार उपस्थिति रहेको कार्यक्रममा सुरक्षाकर्मीहरूका गाडीहरू पनि त्यक्तिकै बाकला थिए भने पत्रकार, कुनैतिक नियोगका सदस्य, बुद्धिजीवी, व्यापारी आदिको सहानुभूतिपूर्ण उपस्थिति पनि त्यक्तिकै रहेको थियो।

कार्यक्रमलाई क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीका केन्द्रीय सचिवालय सदस्य धीमील, नेकपाका केन्द्रीय सदस्य तथा कर्णली प्रदेश मुक्त मोर्चाका संयोक्ता

विराट सी, बैज्ञानिक समाजवादी कम्युनिस्ट पार्टीका केन्द्रीय सदस्य तथा सुखेत जिल्ला संयोजक बिक्रम सचेतले एमसीसी समझौता नेपाली जनताको पासोमा राखिएको चारो हो, यो हर हालमा खारेज गरिनुपर्न भने कुरामा जोड दिए यसमा सम्पूर्ण देशभक्त नेपालीहरू यो आन्दोलनमा एकजुट हुनुपर्न आवश्यकतामाथि जोड दिएका थिए। वकाहरूले मरीसीको पक्षमा उभेका दलालहरूलाई गाउँ पस्त नदिने चेतावनी पनि दिएका थिए।

बाँकेमा चार राजनीतिक दलको एमसीसी विरुद्ध विरोध सभा सम्पन्न

नेपालगञ्ज। बाँकेमा केन्द्रीय कार्यक्रम अनुसार चार राजनीतिक दलले एमसीसी विरुद्ध विरोध सभा सम्पन्न गरेका छन्।

सभा नेपालगञ्जको विच सहरको त्रिभुवन चोकमा आयोजना गरिएको थियो। क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपाल, नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी र नेकपाका नेता तथा कार्यक्रमको वाकलो सहभागिता रहेको उक्त कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै प्रमुख वक्ता आर सि पि नेपालका के स तथा बाँके जिल्ला संयोजक विशाल खाँते नेपालका संसदिय दलहरूले नेपाली

जनता र नेपालको राष्ट्रियता माथि दूलो चुनौती खडा गरेका छन् र एम सी सी

एमसीसीको २ सय १० रोपनी जग्गामा गाड्यो भण्डा

क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालको जानकी गाउँपालिका बाँकेको एकता प्रशिक्षण भेला सम्पन्न

तनहुँ। व्यास नगरपालिका-१३ काजीयोखरी स्थित एमसीसी प्रोजेक्टको नाममा रहेको २ सय १० रोपनी जग्गा मोहन बैद्य नेतृत्वको क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपाल तनहुँ जिल्ला समितिले कब्जा गरेको घोषणा गरेको छ।

क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपाल तनहुँ जिल्ला समितिका सचिवालय सदस्य एवं गन्डकी प्रदेश सचिवालय सदस्य नेत्र रानाभाटा, युवा संगठनका जिल्ला संयोजक अनिन्दिया टाइगर लगायतका नेताहरूले मंगलबाट उक्त जग्गामा ब्यास टाँसेर जग्गा कब्जाको घोषणा गरेका थिए।

एमसीसी परियोजना भद्रै १३ गते बुधबारबाट कार्यान्वयन हुन गईरहेको अवस्थामा उक्त परियोजना कार्यान्वयन गर्न नदिनकोलागि जग्गा गरिएको रानाभाटाले बताए। जसले उक्त जग्गामा गएर निर्माणको वाक्यामा गर्दै, त्यसलाई पार्टीको नीति अनुसारको कारबाही गरिए रानाभाटाले बताए।

एमसीसी परियोजना राष्ट्रियाती परियोजना भएको हुँदा उक्त परियोजनालाई कुनै पनि हालतमा कार्यान्वयनमा आउन नदिने रानाभाटाले बताए।

एमसीसी परियोजना अन्तर्गत रातमाटे-दमौली-बुटवल खण्डमा बने विद्युत प्रशारण लाइनको सब स्तेशन र इन उक्त जग्गा सर्वासाधरणबाट खरिद गरिएको थियो। पाँच वर्ष भित्र सम्पन्न गर्ने उक्त परियोजना भद्रै १३ गते बुधबार बाट कार्यान्वयनमा जाने छ।

यस अधि उक्त जग्गामा गत जेठ १६ गते नेकपा माओवादी केन्द्रीय जनसत्ताले व्यास टाँसेर कब्जाको घोषणा गरेको थियो।

लागि नाराबाजी गर्दै ४ पार्टीका नेता कार्यकर्ता र जनता सहितको सानदार उपस्थिति रहेको कार्यक्रममा सुरक्षाकर्मीहरूका गाडीहरू पनि त्यक्तिकै बाकला थिए भने पत्रकार, कुनैतिक नियोगका सदस्य, बुद्धिजीवी, व्यापारी आदिको सहानुभूतिपूर्ण उपस्थिति पनि त्यक्तिकै रहेको थियो।

प्रशिक्षण र परिष्करण त्रिपुरा, वीर ब परियार, के स लक्ष्मी चौलामाई, वाँके जिल्ला सह-संयोजक वीर ब. परियार, बाँके जिल्ला कार्यालय सदस्य प्रेम थापा र प्रदेश सल्लाकार चुनून खाँ लगाएत नेताहरूको उपस्थिति थियो।

प्रशिक्षण र परिष्करण त्रिपुरा, वीर ब परियार, के स लक्ष्मी चौलामाई, विसालले जनताको जनजीविका जनतन्त्र र भ्रष्टाचार, राष्ट्रियता एमसीसी लिमिटेड राजाएत विषयमा प्रकाश

परेका थिए। प्रमुख अतिथि केन्द्रीय सचिवालय सदस्य दिपक शाहीले पार्टीले संसारका मजुरुर किसान उत्पिडीत जनतालाई अब हुने नेपालको तेस्रो जनआन्दोलनले उत्साह उदाहणीय हुने बताउदै पार्टी एकतरले नेपालका कम्युनिस्ट क्रान्तिकारीहरूलाई उल्लास पुर्ण सद्देश दिएको भनेका थिए। हाम्रो पार्टीको केन्द्रीय निरितालाई जनजन र घरघरमा पुच्याउन पर्नेमा जोड दिए, दलाल संसदीय व्यवस्थाको अत्य र नयाँ जनवाद हुँदै वैज्ञानिक समाजवादमा जाने वटो तै मुख्य उद्देश्य हो भन्नै, भ्रष्टाचारी, वलात्कार राष्ट्रप्रधाति, एमसीसी लगायत सम्पूर्ण विषयहरूलाई समर्थ संघर्ष गर्ने भएको छ। भेलालाई भेलाले नेपालको सम्पन्न भएको छ।

संकलन केन्द्र बनाएर खरिद गरि सम्पोरा जनता र उपभोक्तालाई वितरण गर्न, देशमा रोजगारी सुजना गर्न कमिति सबै पालिकाहरूमा कमितिमा दुईवाटा जनताको स्वामित्व र पुर्ण सरकारी स्वामित्वमा दुइ दुई वाटा उद्योग संचालन गर्न, वैक वित्त संस्थाहरू र मिटर व्याजहरूको ज्यादातालाई रोकि जनतालाई सस्तो र मुलभ ऋण उपलब्ध गरि सेवा दिन विवरण गर्न, भ्रष्टाचारीलाई कारबाही गरि पुर्ण भ्रष्टाचार मुक्त समाज निर्माणका लागि संघर्ष गर्ने भएको आगामि कार्यक्रम र कार्यदिवाका वरेमा प्रशिक्षण सहितको मनत्व रहेका थिए। नव निर्वाचितहरूलाई शुभकामना बधाई समेत दिएका थिए।

जानकी गाउँपालिकाको भेलाले हरभजन रात संयोजक र सह-संयोजकहरू किसान र नन्कु गरि १७ सदस्यीय जननको गर्न, किसानलाई निशुल्क मल बीउ र किसानका उत्पादन देश भरि सबै वडाले

पाँचथर जिल्लाको एकता अधिवेशन सम्पन्न

पाँचथर।

क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपालले १ नं. प्रदेश अन्तर्गतको पाँचथर जिल्लाको एकता अधिवेशन शानदाररूपमा सम्पन्न गरेको छ। अधिवेशनले शम्पुको संयोजकत्वमा ५ सदस्यीय पाँचथर जिल्ला संगठन समिति चयन गरेको छ।

पाँचथर जिल्लाको सदरमुकाम फिर्दिमामा बुधबार सम्पन्न भएको अधिवेशनमा प्रमुख अतिथि पार्टीका केन्द्रीय सचिवालय सदस्य तथा १ नं. प्रदेशका संयोजक क. महान्तीले पार्टी केन्द्रोको भाव संप्रेषणसहित

प्रशिक्षणपूळक मनत्व राख्नुपर्न थियो। वहाँले राष्ट्रियता, जनतन्त्र र जनजीविकाका सवालहरूलाई लिए पार्टीले देशव्यापी रूपमा संघर्ष गरिएको स्मरण गराउँदै दलाल, भ्रष्ट तथा जनविरोधी तत्वहरूलाई जनकार्याही गर्नुपर्न र त्यसता तत्वहरूलाई गाउँगाउँबाट लाखेन्द्रु पर्ने समेत बताउनुभयो।

कार्यक्रममा केन्द्रीय सचिवालय सदस्य एवं प्रदेश संगठन समितिका सह-संयोजक क. नरेशको अतिथिता रहेको थियो भने कार्यक्रमको अध्यक्षता क. शाखाले गर्नुभएको थियो।

राप्ती गाउँपालिकामा जेष्ठ नागरिक र गर्भवती महिलालाले पाए निःशुल्क एम्बुलेन्स सेवा

गाउँपालिका भित्र रहेका सरकारी स्वास्थ्य संस्थानमा निःशुल्क पुच्याउने गाउँपालिका अध्यक्ष प्रकाश जानकारी गराएका थिए।

गाउँपालिकाका अध्यक्ष प्रकाश विष्टले "सिसहनिया स्वास्थ्य चौकीमा रहेको पुरानो एम्बुलेन्सलाई मर्फत गरेर सञ्चालनमा ल्याएको र केही महिनापछि नयाँ एम्बुलेन्सबाट सेवा दिने बताउँदै", उ

भारतको वास्तविकता र नेपालसँगको मित्रता

● लोकनारायण सुदेवी ●

भारतले आफ्नो स्वतन्त्रताको ७५ वर्षगाँठ सरकारी स्वरमा अमृत वर्ष कोरप्तमा मनाउन थालेको एक वर्ष बित्तैछ। यसले बेला भारतको स्वतन्त्रताको लक्ष र यथार्थ वास्तविकताको वस्तुनिष्ठ समीक्षा गर्नु सामयिक हुनेछ। प्रत्येक वर्षको १५ अगस्तका दिन भारतीय स्वतन्त्रता दिवस पर्दछ। १९४७ मा यसै दिन भारतले बृतिश साम्राज्यवाट युक्त पाएको थियो। भारतको संविधानको भावना अनुरूप आज भारतलाई एउटा सम्प्रभूता सम्पन्न गणतन्त्रामक धर्मनिरपेक्ष 'सामाजिको राज्य' मानिन्छ। बृतिश साम्राज्यवाटको करिब २०० वर्ष जितको दासतावाट स्वतन्त्र भए पछिको भारतका पहिलो प्रधानमन्त्री पणिडत जवाहललाल नेहरूले भनेका थिए कि 'हामीले आफ्नो राष्ट्रिय लक्ष्यका बारेमा कुनै भ्रम या असमझदारी राख्नु हुन्दैन।

हाम्रो उद्देश्य एउटा शक्तिशाली, स्वतन्त्र र जनतानिक भारत हो। यसमा प्रत्येक नागरिकलाई समान स्थान, विकास र सेवाको लागि समान अवसर प्राप्त हुनेछ। भारतमा अलग बस्ते नीति, छुवाल्लू, हठ धर्मिता तथा मानिसहारा मानिसको शोषणलाई कुनै स्थान हुनेछैन। तर गम्भीरतम प्रश्न के छ भने के स्वाधीन भारतको साढे सात दशकपछि पनि भारतले यी लक्ष्यहरूलाई हासिल गरेको छ? के भारतीय समाजमा व्याप्त छुवाल्लू र शोषणलाई

मेटाउन सकेको छ? के किनारामा धकेलिएका सीमान्तिकृत समुदायलाई उचित अधिकार प्राप्त भएको छ? के असमानता समाप्त भएको छ? के महिलाहरूको प्रतित समाजको दृष्टिकोणमा कुनै सार्थक परिवर्तन आएको छ? के भारत एउटा शक्तिशाली जनतानिक राष्ट्रिय रूपमा विश्व समुदायका बीच स्थापित र खडा भएको छ? के भारतको आन्तरिक र बाह्य सुरक्षा सबल भएको छ? यस्ता अनेक प्रश्नहरू भारत स्वाधीन भएको छ? साढे सात दशकपछि पनि गम्भीररूपमा उठिरहेको छन्।

के कुरामा दुइ मत छैन भने स्वाधीनता प्राप्त भए पछिको यो सात दशकभन्दा बढीको समय बित्तै गर्दा भारतले विभिन्न क्षेत्रमा निकै प्राप्त गरेको छ। उदाहरणका लागि कृषि उत्पादन र उत्पादकत्व बढेको छ। उद्योगस्थानहरूमा विस्तार भएको छ। सञ्चारको क्षेत्रमा त निकै तुलो क्रान्ति नै भएको छ। सामाजिक सेवाहरूको दायरा पनि निकै बढेको छ। तर के यी उपलब्धीहरूबाट सन्तुष्ट हुन सकिन्छ आज भारतीय सचेत समुदायले प्रश्न उठाइरहेको छ। के भारतमा जातिवाद, भाषावाद, क्षेत्रवाद, अलगावाद, अताङ्कवाद, भ्रष्टाचार, गरिबी, भोकमरी र बेराजगारी जस्ता गम्भीर समस्यहरू पहिलाभन्दा अझ सघन भएको छैन? ? यी सम्यावाट कसैले मुख मोडेर वास्तविकता ढाक्छोप हुन कहाँ सक्छ? ! भारतको एउटा तुलो जनसङ्घ्या आज पनि बाँचे मूलभूत अधिकारबाटै वास्तवमा बिज्ञात हुई छाक टार्नसम्प मनि धौधौ छ। स्वच्छ पिउने पानीको अभाव छ। शरीर ढाक्ने कपडा र शीर छोपे भूप्रो छैन।

जबकि अहिलेसम्मका भारतका प्रत्येक पञ्चवर्षीय योजनाहरूमा यी आधारभूत सुविधाहरू जनतालाई उपलब्ध गराउने प्रतिबद्धता जाहेर गर्दै

आएको पाइन्छ। सबै किसिमका आर्थिक सुधार र लोकोपयोगी योजनाहरू लागु भइसकदा पनि गरिबीमा कुनै उल्लेखनीय कमी आउन अझै सकेको छैन। भारतभन्दा दुइ वर्ष पछि स्वतन्त्र भएको चीन गरिबी निवारण गर्न मात्र सफल भएको छैन कि विश्वको एक नम्बरको आर्थिक महाशक्ति बन्ने कुरा त्यहाँ सुनिश्चित प्रायः भइसकेको छ।

तर विश्वका कूल ४२ प्रतिशत गरिवहरूको सङ्घर्षमध्ये भारतमा मात्रै यो सङ्घर्ष सबैभन्दा बढी छ। अहिले पनि भारतको ७० प्रतिशत जनसङ्घ्या प्रति दिन २० रूपैयाँमा जीवन गुजारा गर्न बाध्य छ भने कुरा त्यहाँको ज्ञाता विशेषज्ञहरू र सामाजिक खोज अनुसन्धानहरूले बताउने गरेका छन्। भोकमरी(अनिकाल), कुपोषण र उचित औषधेपाचारको अभावका कारणले प्रत्येक वर्ष करिब साढे दुइ करोड बाल बालिकाहरू जन्मेको केही महिनाभौमिक संसार छोड्छूँ। पाँच वर्ष अमेरिका बाल बालिकाहरूमध्ये पनि ४३ प्रतिशत अहिले पनि वाजिष्ठभन्दा कम तौलका छन्।

उचित उपचारको अभावमा २० वर्षदेखि कम उमेरका ५० प्रतिशत महिलाहरू प्रसवको बेला मृत्युको मुखमा धकेलिने गर्दछन्। अपिले पनि विश्वका ४० प्रतिशत कुपोषित महिलाहरू भारतमै छन्। आसिख यो आर्थिक असमानता, विभेद र विभिन्नो स्वास्थ्य प्रणालीमध्ये कसरी भारतले गर्व गर्न सक्छ र! शिक्षाको क्षेत्र पनि कम भयावह छैन। शिक्षको अधिकार कानुनतः लागु भए पछि पनि प्राथमिक शिक्षाको दुरावस्था कायमै छ। नीजी विद्यालयहरू गरीब बाल बालिकाहरूलाई शिक्षा दिन तयार छैन्। विश्वविद्यालयहरू र क्याम्पसहरूमा आवश्यक संसाधनहरू र अध्यापकहरूको तुलो अभाव छ। विश्वका शीर्ष १०० वटा विश्वविद्यालयहरूको सूचिमा भारतको एउटा पनि विश्वविद्यालय

परेको छैन। यी सबै कुराले के प्रष्ट रेखाङ्कि त गर्दछ भने लोकतन्त्रको दुहाइ दिने राजनीतिक दलहरू, सत्तासीन सरकारहरू र प्रशासनिक व्यवस्था समालिहेको कर्मचारीतन्त्रको तर्फबाट समुचित जिम्मेवारीको निर्वाह पटकै भएको छैन। यसको प्रमुख कारण अनैतिकता र ब्राह्मणाचार हो। स्वतन्त्र भारतको प्रारम्भिक चरणमा अनैतिकता र भ्रष्टाचारका मुद्दाहरू अपवादका रूपमा नान्य मात्रै दिन्थे। तर आज नेताहरू अपराधी घोषित भइसकेपछि पनि सत्ता सुख भोग्नाबाट बजित रह्ने पटकै चाँहदैनन्। परिणाम सबैका सामुप्या छ।

प्रष्टचारलाई यस्ती बढावा भिलिहेको छ। कुनै तथ्यको पनि उजागर भइरहेको छ भने भ्रष्टाचारी नेताहरू र दूलो कमचारीलाई पारदर्शी र खुलस्त हुन पटकै मन पैदैन। अपराधी किसिमका मानिसहरूलाई निर्वाचन लज्जाबाट रेक्न पनि ऊनीहरूलाई मन पैदैन। त्यसैको कुरीणाम हो कि आज भारतीय संसदमा जनताका सच्चा अग्नुवा होइन यस्ता धैरै मानिसहरू पनि पुने गरेका छैन। यस्ता मानिसहरूका हातमा देश र जनताको सुरक्षा कसरी हुनसक्छ र भने प्रस्तुत त्यहाँ उठिरहेको छ।

यी तमाम कुराका अतिरिक्त आतङ्कवादले भारत पनि आक्रान्त छ। छिमेकीहरूसँगको सम्बन्ध खासगरी पाकिस्तान, श्रीलङ्का, माल्दिव्स, भूटान र नेपालसँगको सम्बन्ध पनि भने जस्तो न्यानो र प्रगाढ छैन। चीनसँग एक पटक र पाकिस्तानसँग त कयौ पटक युद्ध र भडप नै हुँदै आएको छ भने अरु छिमेकीहरूसँगको अर्थ-राजनीतिक सम्बन्ध पनि असमानता आधारित छ। भारतीय सत्ताले आपानो प्रभाव र दबाव नेपाल लगायत सना र पछौटे देशहरूमध्ये यो यस्तैले नेपाली जनता र भारतीय जनताले यो यथार्थ वास्तविकतालाई बुझै र अत्मसात गर्दै दुइ देश बीचका जनताको सुमधुर जन-मैत्री सम्बन्ध सदा सर्वदा कायम राख्न अप्रसर हुनै पर्दछ। यसको कुनै विकल्प नै छैन। नेपाल-भारत अमर रहोस्।

एशियाली क्षेत्रीय सङ्गठन पनि आफ्नो उद्देश्यमा राप्रोसँग आगाडि बढाव नसकेको यथार्थ हो।

यी सबै कारण गर्दा निकै दूले आर्थिक प्राप्ति गरेको भए पनि भारतीय स्वतन्त्रताले अझै पनि सार्थकता पाएको छैन र यो अझूँ र कमजोर रहेको व्यवस्थावादी भारतीय विश्वलेखकहरू औल्याइरहका छू। वास्तवमा आज भारतमा स्वाधीनता केही मुख्यभूमिका लाग्नी अराजकताको पर्याय जस्तै तरिकै विश्वलेख गर्दैछ। यसले मजदुर, किसान, महिला आम यूवा विद्यार्थीहरूलाई माथी अठाउने उठाउने र अधि बढाउने किसिमले रक्त सञ्चार अझै पनि गर्न सकेको छैन। यो आजको भारतको यथार्थ तस्वीर हो।

नेपालसँग त पछिलो समय खाशगरी भारतले नेपालको जबर्जस्ती कब्जा जमाएर बसेको जमिन समेत गाभेर भारतको नयाँ राजनीतिक नव्वा बनाए अपार्थी क्षेत्रमा राजनीतिक नव्वा बनाएन। अपराधी किसिमका मानिसहरूलाई निर्वाचन लज्जाबाट रेक्न पनि ऊनीहरूलाई मन पैदैन। त्यसैको कुरीणाम हो कि आज भारतीय संसदमा जनताका सच्चा अग्नुवा होइन यस्ता धैरै मानिसहरू पनि पुने गरेका छैन। यस्ता मानिसहरूका हातमा देश र जनताको सुरक्षा कसरी हुनसक्छ र भने प्रस्तुत त्यहाँ उठिरहेको छ।

यी तमाम कुराका अतिरिक्त आतङ्कवादले भारत पनि आक्रान्त छ। छिमेकीहरूसँगको सम्बन्ध खासगरी पाकिस्तान, श्रीलङ्का, माल्दिव्स, भूटान र नेपालसँगको सम्बन्ध अभि बिग्रेको र चिसो छ। नेपालको सार्वभौमिक अखण्डतामाथि ठाडै हस्तक्षेप गर्ने भारतको अखण्डतामाथि भिन्नै भिन्नै अपार्थी क्षेत्रमा अपार्थी र भ्रष्टाचार अन्यांस अपराधको आरोप छ। यस्ता मानिसहरूका हातमा देश र जनताको सुमधुर जन-मैत्री सम्बन्ध सदा सर्वदा कायम राख्न अप्रसर हुनै अप्रसर हो।

पछिलो पटक चीनले जारी गरेको नव्वा भिन्नै भिन्नै अपार्थी क्षेत्रमा अपार्थी र भ्रष्टाचार अन्यांस अपराधको आरोप छ। यस्तैले नेपालले चूर्णीहरूलाई विशेषज्ञता नेपालको र चिसो छ। फलत: यस्ती भारतीय स्वतन्त्रताको सङ्घर्षको मर्म र भावना पनि धूमिल र एउटा पाखण्ड मात्र भएर रहन जाने निर्वाचित छ। त्यसैले नेपाली जनता र भारतीय जनताले यो यथार्थ वास्तविकतालाई बुझै र अत्मसात गर्दै दुइ देश बीचका जनताको सुमधुर जन-मैत्री सम्बन्ध सदा सर्वदा कायम राख्न अप्रसर हुनै अप्रसर हो।

आलोपालो

भियतनाम युद्ध र अमेरिकाको पराजय

दोक्षणको आन्दोलन दबाउन र प्रजातान्त्रिक गणतन्त्र (Democratic Republic of Vietnam)लाई धस्त गरी भियतनामसहित सिंगो इण्डोचाइनामा आफ्नो आधिपत्य जमाउन अमेरिकाले केनेडी-टेलर-म्याकेनमार योजना अन्तरात त्यहाँ विशेष युद्ध (Special war) गर्ने नीति लियो । (अमेरिकी साप्राज्यवादको तीन प्रकारको युद्ध नीति छः स्पेसल वार, लिमिटेड वार र न्यूर्किनपर वर्ल्ड वार) । विशेष युद्ध अन्तरात कुनै पनि देश अथवा क्षेत्रलाई नवउपनिवेश बनाउन युद्ध क्षेत्रमा सोभै आफ्नो सेना नपाठाई सल्लाहकार, तालिम दिने देल र रणनीति तय गर्ने कमाण्डर टोली पठाई सैन्य शक्ति आफ्नो कमाण्ड अन्तरात राख्ने र त्यहाँका आफ्ना अनुयायी सरकार वा विद्रोही सैन्य दस्तावलाई चाहए । जित हतियार, धन, अरु प्राविधिक र सैन्य सहयोग प्रदान गरी त्यहाँको जनतालाई परस्पर लडाउने र विजयपछि नवउपनिवेशवादी नीति अन्तरात त्यस देश वा क्षेत्रलाई आफ्नो नियन्त्रणमा लिने गरिन्छ ।

अमेरिकी साप्राज्यवादले दक्षिण भियतनामलाई यस नीतिको पहिलो परीक्षण स्थल बनायो । यसका लागि साप्राज्यवाद समर्थित दक्षिणी सरकारलाई सम्पूर्ण सहयोग प्रदान गरी भियतनामीलाई भियतनामी विश्वद लडाउने र उत्तर भियतनामी सरकार र दक्षिणको विद्रोह समाप्त गरी भियतनामा मात्र होइन, सिंगो इण्डोचाइना र त्यसको जगमा पुरै दक्षिण-पूर्वी एसियामा कब्जा जमाउने रणनीतिमा लियो । तर, राष्ट्रभक्त भियतनामी जनताको राष्ट्रिय मुक्ति सेना र यात्र त्रान्तिकारी जनताको अटुट एकता तथा सोभियत संघ र अन्य समाजवादी देशहरूको र अन्तर्राष्ट्रिय मजुर आन्दोलन तथा काम्युनिष्ट आन्दोलनको सहयोगमा चार वर्षसम्म एकपछि अर्को गर्दै अमेरिकी आक्रमण र योजन विफल पार्दै यस योजनालाई पनि निष्फल मात्र पारेन, यसबाट अमेरिका राष्ट्रात्मक अवस्थामा पुन गयो ।

सन् १९५५-६० मा लाओसमा पनि विद्रोहले तीव्रता लियो । जेनेभा सन्धिपछि पनि अमेरिकाले पाथेट लाओसको संयुक्त सरकारलाई समाप्त गर्ने

धेराबन्दी गर्यो । तर, क्रान्तिकारी जनता दुष्पनामाथि सशक्त प्रहर गर्दै धेराबन्दी तोइन सफल भए । सिंगो इण्डोचाइनामा एकपछि अर्को चोट खाएपछि र विशेष युद्धको असफलता निश्चित देखेपछि अमेरिकाले अगष्ट सन् १९६८ मा आफ्नो सातो समुद्री बेडासहित आफ्ना सहयोगी साउथ कोरिया, अस्ट्रेलिया र न्यूजीलैण्डसहितको संयुक्त सैन्य शक्ति दक्षिण भियतनाममा ओराल्पो । वायुसेनाको बलमा उत्तरी भियतनामलाई समाप्त गर्ने प्रयास गरियो । तर भियतनामीहरूको प्रहरबाट जोगिन सकेन । युद्धमा सफलता नमिलाहेको, विश्वव्यापी रूपमा अमेरिकाको विरोध बढाए गइहेको र अमेरिकाभित्र विरोध तीव्र भइरहेको अवस्थामा बाध्य भएर जोन्सनले उत्तरी भियतनाममा भइरहेको हवाई आक्रमण सीमित गर्ने र वार्ता गर्ने प्रस्ताव अगाडि सार्यो ।

मे सन् १९६८ मा पेरिसमा वार्ता सुरु गरियो । तर, निक्सनको 'शान्तिको कुरा गर्दै गर तर युद्ध नछोड'को नीति अन्तरात उत्तर भियतनामको दक्षिणी भागमा आफ्नो हवाई आक्रमण केन्द्रित गरी सात महिनासम्म उत्तरी भियतनामको आपूर्ति मार्ग रोक्ने कोसिस गर्यो । तर, ती प्रयास व्यर्थ साबित भए । युद्धमा अमेरिकाको दूलो क्षति भैसकेको र अमेरिकामा नै युद्धको विरोध बढाए गएको तथा दक्षिण भियतनाममा प्रतिरोधी युद्ध मात्रै होइन, राजनीतिक प्रतिरोध पनि बढाए गएको अवस्थामा सन् १९६९ मा दक्षिण भियतनाममा 'अलायन्स अफ नेशनल डेपोट्रेटिक फ्रन्ट' र 'लिवरेशन फ्रन्ट'को संयुक्त अस्थायी क्रान्तिकारी सरकार गठन गरियो । तर, साइगोनमा अमेरिका समर्थक सरकार नै रह्यो । निक्सनले सन् १९७२ को निर्वाचनमा आफ्नो विजय सुनिश्चित गर्ने भियतनामबाट सेना फिर्ता गर्ने आशय व्यक्त गरेको हुँदा दक्षिण भियतनामी सरकारले दक्षिणबाट अमेरिकी सेनाको फिर्ता र शान्ति वार्ता आगाडि बढाउन नयाँ राष्ट्रिय सकार गठन गर्ने सर्तसहित सात बुँदे प्रस्ताव आगाडि सार्यो । यस प्रस्तावले विश्वव्यापी समर्थ प्राप्त गरेको हुँदा आफ्नो सर्तमा वार्ता गर्ने वातावरण बनाउन बाँकी ७ घेर्जमा

चार किसान संगठनको संयुक्त वर्तव्य भन्दू-राष्ट्रधाती एमसीसी सम्झौता फिर्ता गर

काठमाडौं । अखिल नेपाल किसान महासङ्घ (अफ्का) सहितका चार किसान सङ्गठनले आफूहरू एमसीसी विरोधी आन्दोलनमा एकाकार होतो बताएका छन् ।

एमसीसीले नेपाल देश र नेपाली जनताको मानमर्दन गर्ने, छिपेकी देशसित नेपालको पराष्ट्र सम्बन्धमा खलल पुर्याउने र अन्ततः नेपाललाई युद्धमैदानमा खलल पुर्याउने र अन्ततः नेपाललाई युद्धमैदानमा परिणत गर्ने विशेषण गर्ने उनीहरूले यस्तो निर्णय गरेका हुन् ।

२०८० भद्रौ १५ गते शुक्रबार संयुक्त प्रेसवक्तव्य जारी गर्दै चार किसान सङ्गठनले एमसीसी, फिर्ता गराउन आन्दोलनलाई उचाइमा विशेषण गर्ने विशेषण गर्ने उनीहरूले यस्तो निर्णय गरेका हुन् ।

अखिल नेपाल किसान महासङ्घ (अफ्का) का अध्यक्ष भैरवराज रेपी, अखिल नेपाल किसान महासङ्घ (क्रान्तिकारी) का अध्यक्ष सीतामाड, अखिल नेपाल किसान यूनियनका अध्यक्ष रामदुलार महतो र अखिल नेपाल प्रगतिशील किसान सङ्गता का अध्यक्ष दुर्गाप्रसाद जैसीको हस्ताक्षर रहेको प्रेसवक्तव्यको धूर्पापार्ष गर्न यस्तो रहेको छ :

संयुक्त वर्तव्य

राष्ट्रधाती एमसीसी सम्झौता फिर्ता गर - चार किसान सङ्गठन

नेपालको राष्ट्रिय स्वाधीनता, सार्वभौमिकता, संविधान र असंलम्बन पराष्ट्र नीतिको मर्म र भावना विपरीत रहेको अपमानजनक एमसीसी सम्झौताका बिरुद्ध नेपाली जनताका विभिन्न तह र तकाका सचेत जन समुदायको व्यापक विरोध हुँदाहुँदै व्याख्यातमक टिप्पणीको पर्दा हालेर पारित गरिएको राष्ट्रधाती त्यो एमसीसी सम्झौताका बिरुद्ध अहिले पनि नेपाली जनताका अन्य तह र तकाका संघर्षील जन समुदायसँग हामी पनि एकाकार भएर जानुको कुनै बिकल्प नहर्ने कुरा प्रष्ट छ ।

यस परिषेकमा विद्यामान राष्ट्रिय व्यापी असत्तोषका बीच यस्तो अपमानजनक सम्झौता लाग्नु गर्न र नेपाललाई बाह्य शक्तिको खेल मैदान बनाउने स्थान दिन खोज्नुले आफ्नो अस्तित्वविरेखी बर्तमानसम्म बाह्य शक्तिको प्रत्यक्ष उपनिवेश बन्न नपरेको नेपाल र नेपाली जनतालाई पराधीनताको पासोमा पार्ने तारतम्यमा फैसाउँदै लाग्नेको प्रष्ट देखन्छ ।

२०८० भद्रौ १५ गते शुक्रबार संयुक्त प्रेसवक्तव्य जारी गर्दै चार किसान सङ्गठनले राष्ट्रधाती एमसीसी सम्झौता फिर्ता गर - चार किसान सङ्गठन

अध्यक्ष अखिल नेपाल किसान महासङ्घ (अफ्का) सीतामाड अध्यक्ष

अध्यक्ष अखिल नेपाल किसान महासङ्घ (क्रान्तिकारी) रामदुलार महतो

अध्यक्ष अखिल नेपाल किसान यूनियन दुर्गाप्रसाद जैसी

अध्यक्ष अखिल नेपाल प्रगतिशील किसान संघ

२०८० भाद्र १३

जनसमुदायको नाममा क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालले जारी गरेको अपिल

'राष्ट्रधाती एमसीसी अमेरिका फिर्ता पठाउँ !, राष्ट्रिय स्वाधीनताको रक्षा गराउँ !!'

'राष्ट्रधाती एमसीसी अमेरिका फिर्ता पठाउँ !, राष्ट्रिय स्वाधीनताको रक्षा गराउँ !!'

आदरणीय जनसमुदाय,

नेपाल सरकार र अमेरिकाको एमसीसी (मिलेनियम च्यालेन्ज कर्पेरिसन) का बीच सन् २०१७ मा राष्ट्रधाती सम्झौता गरी नेपाललाई विद्युत प्रसारण लाइन र सङ्केत विस्तार गर्नका लाग्न भनेर रु. ५६ अर्ब अनुदान दिइने भनियो ।

अनि यो सम्झौता नेपालको विकास निर्माण र गरिबी निवारणका लागि अति उपयोगी, अचुक औषधि र रामावाणै हो भनेर ढोल पिटियो । चौतर्फी जनताको विरोधका बाबजुद, यस सम्झौतालाई २०७८ काहुन ८ गते संसदीय मूल्यमा नायता विपरीत तथा असंबैधानिक तवरबाट त्रेसहोल्डको प्रावधान राखी संसदबाट अनुमोदन गरियो । उक्त कदम नेपाल र नेपाली जनताका निमित थोरिएको गम्भीर राष्ट्रधात हो ।

संसदबाटी नेपालको राष्ट्रिय आसाधारी देशहरूको विरोधी अस्थिरता देखेको र देशको स्वाधीनताको नै नामेट हुने अवस्थाको सन्निकट पुष्टै छ । यस संगीन घडिमा राष्ट्रधाती एमसीसी सम्झौताको खारेज गर्न तथा सो सम्झौता अमेरिकामा फिर्ता पठाउँ देशको स्वाधीनताको रक्षा गर्न संर्धमात्र निमित हात्रो पार्टी क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपाल सम्पूर्ण क्रान्तिकारी, वामपन्थी, देशभक्त तथा प्रगतिशील शक्तिहरूलाई हार्दिक अपील गर्दछ ।

राष्ट्रधाती एमसीसी सम्झौता खारेजी तथा फिर्ता किन ? किनभने -

१. यो सम्झौता नेपालको सम्पूर्ण र गरिबी निवारणका लागि ल्याइएको होइन । यो कथित लगानी नेपाललाई नवउपनिवेशव